

Псалам 68.

За крај, за оне који ће се изменити, Давидов.

2. СПАСИ МЕ, Боже, јер дођоше воде до душе моје.
3. Упадох у блато дубоко, и нема дна;
дођох у дубине морске, и бура потопа ме.
4. Уморих се вичући, промукну грло моје,
ишчилеше очи моје од надања на Бога мога.
5. Умножише се већма од власи главе моје они који ме мрзе узалуд;^[1]
оснажише се непријатељи моји, они који ме прогоне неправедно;
оно што не узимах, то враћах.
6. Боже, Ти си познао безумље моје,
и прегрешења моја од Тебе се не скрише.
7. Нека се не посраме због мене они који стрпљиво чекају Тебе,
Господе, Господе над војскама;
нити да се постиде због мене они који Те траже, Боже Израилев.
8. Јер ради Тебе подносах ругање,
стид покри лице моје.
9. Отуђен постадох браћи својој,
и странац синовима матере моје.
10. Јер ревност за дом Твој изједе ме,^[2]
и ругања оних који Тебе руже падоше на мене.^[3]
11. И покрих постом душу моју,
и постадох себи за поругу.
12. И узех за одећу моју врећу,
и постадох њима за причу.
13. Нада мном уживаху они што седе на вратима,
и о мени певаху винопије.
14. А ја молитвом својом (хитах) к Теби Господе;
време је благовољења, Боже, у мноштву милости Твоје;
услиши ме, у истини спасења Твога.
15. Спаси ме од блата, да не потонем;
да се избавим од оних који ме мрзе, и од вода дубоких.
16. Да ме не потопа бура водена,
нити да ме прогута бездан,
нити да бунар затвори нада мном уста своја.
17. Услиши ме, Господе, јер је блага милост Твоја;
по мноштву милосрђа Твога погледај на ме.
18. Не одврати лице Твоје
од слуге Твога,
јер сам жалостан, брзо ме услиши.
19. Погледај на душу моју, и избави је;
ради непријатеља мојих избави ме.
20. Јер Ти знаш поругу моју,
и посрамљење моје, и стид мој;
пред Тобом су сви тлачитељи моји.
21. Увреду очекиваше душа моја и муку;
и очекивах сажалјивача, и не беше (га),
и тешитеља, и не нађох (га).

22. И дадоше ми за храну жуч,
и у жеђи мојој напојише ме оцтом.[4]
23. Нека буде трпеза њихова пред њима за замку,[5]
и за узвраћај, и за саблазан.
24. Нека се помраче очи њихове да не гледају,
и леђа њихова заувек погури;
25. излиј на њих гњев Твој,
и јарост гњева Твога нека их снађе.
26. Нека буде двор њихов пуст,[6]
и у насељима њиховим нека не буде становника.
27. Јер онога кога си Ти ранио, они прогањаху,
и на бол рана мојих (бол) додаваху.
28. Додај безакоње на безакоње њихово,
и да не уђу у правду Твоју.
29. Нек буду избрисани из књиге живих,
и са праведнима нека се не запишу.
30. Сиромах и болник ја јесам;
спасење Твоје, Боже, нека ме прихвати.
31. Хвалићу Име Бога мога са песмом,
величаћу Га у похвали;
32. и (то) ће угодно бити Богу већма од млада телета,
које израста рогове и папке.
33. Видите сиромаси, и обрадујте се;
тражите Бога, и жива ће бити душа ваша.
34. Јер услиша Господ убоге,
и сужње Своје не понизи.
35. Нека Га хвале небеса и земља,
море и све што се у њима креће.
36. Јер ће Бог спасити Сион,
и изградиће се градови Јудеје.
И настаниће се тамо, и наследиће је (народ Твој);
37. и семе слугу Твојих поседоваће је (=Јудеју),
и који љубе Име Твоје настаниће се у њој.